SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

FARMAR TILL SALU
Vi ha ett stort antal UPPODLADE FARMAR till salu i Manitoba, Saskatchewan och Alberta, nästan alla i sommarträde och i god kondition för 1926 års skörd. Lätta villkor kunna arrangeras. NATIONAL TRUST CO. LTD., Hörnet Main St. & Notre Dame East, Winnipeg, Manitoba.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

ARG. (YEAR) 33. (Lösnummer 10 Cts.) WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 3 DECEMBER 1925 (Lösnummer 10 Cts.) . 49

Engelska parlamentet sammanträder.

Oppositionen rustar sig till häftiga angrepp mot regeringen.

Locarnopakten ratificeras.

Engelska parlamentet återupptog efter 14 veckors avbrott sina förhandlingar den 16 november. Premiärminister Stanley Baldwin och hans ministrar voro mangrant församlade på regeringsbänken vid mötets början, fast beslutna att få uppmärksamheten riktad på den framgång, de konservativa haft med sin utrikespolitik i förhoppning att därigenom kunna avvärja obehagliga spörsmål angående inre angelägenheter och koloniaffärer.

Oppositionen var rustad till angrepp på regeringen på grund av tarifen, arbetslösheten, det tryckande läget inom handel och jordbruk, den industriella oron och Mosulspörsmålet, medan regeringen ämnade lägga särskild vikt på Locarno-fördragets resultat och återupptagandet av förbindelsen med Mexico.

Det var inga ceremonier i samband med parlamentets öppnande och inget tal från tronen. I foyern rådde dock ganligen stor folkträngsel, och det hördes skarp kritik över regeringen för dess hållning i Mosulfrågan och dess oförmåga att få bukt med den svåraste handelskrisen i Storbritanniens historia.

Galllerierna voro fullsatta av skådelystna. Från det hållet riktades en del uppmärksamhet på Lloyd George, som satt på första bänken bland de liberala; mycken och obarmhärtig kritik väntas från honom. Många betrakta också med intresse förutvarande premiärministern Ramsey MacDonald, arbetareledaren, som står i spetsen för den officiella oppositionen. Atskilliga rebeller finnas även inom Baldwins eget parti.

Om det lyckas Baldwin att hålla sina egna led i ordning, torde han icke få någon större svårighet att behärska situationen, alldenstund toryerna ha en majoritet av över 200. Ställningen i underhuset är nu, som följer: konservativa, 413; arbetarepartiet, 152; liberala, 40; självständiga (däribland en kommunist), 5, och konstitutionalister, 4.

Locarnofördragen blevo ratificerade av det brittiska underhuset med 275 röster mot 13. Det förekom knappast någon opposition mot själva fördragen.

Det låg ingen antagonism över debatten, ty från början var det klart, att den opposition, som förefanns, härledde sig helt och hållet ur den principen, att det är en parlamentarisk oppositions plikt att opponera sig.

Utrikesminister Austin Chamberlain öppnade debatten med att föreslå ratificering. Han prisade det arbete, som utförts av hans företrädare Ramsey MacDonald, som berett den europeiska atmosfär, som möjliggjort Locarnofördragen.

Som ett svar på de frågor, som ställats, att Storbritannien skulle bli förbundet att gå i krig mot sin vilja, förklarade utrikesministern, att nationen ingått en större förbindelse, i den förenade sig med Nationernas förbund. Som en garantimakt för Rhengränsen kan den icke utkallas annat än av Nationernas förbund, annat än i ett fall, som kräver omedelbar handling, och då blir den ensam domare, hur trängande fallet är.

Mr Chamberlain påyrkade, att statsmännen i Locarno blivit kritiserade, medan de icke arrangerat avrustning. "Locarno var icke platsen och icke heller voro vi kompetenta att diskutera rustning", sade han. "Endast några få nationer voro representerade där, men om några veckor skall ämnet diskuteras med utsikt om verklig framgång genom Nationernas förbund".

General Changs armé i upplösningstillstånd.

Har splittrats i två grupper som bekämpa varandra.

Från Peking meddelades den 25 november, att en allvarlig revolt utbrutit bland militären inom den mandchuriske militärguvernören Chang-Tso-Lins arméer och att denna nu splittrats i två grupper som med vapen på det ivrigaste bekämpa varandra i närheten av Lwanchäw och Chinwangtao utefter Peking-Mukden järnvägen.

Rapporterna från stridsfältet motsäga emellertid varandra och det är ytterst svårt att få ett bestämt begrepp om hurudan situationen egentligen är. Från vissa håll meddelas således, att general Kuo Sung-Lien, en Mandchurisk general, lyckats intaga Mukden och att krigslorden Chang tillfångatagits. Från andra håll rapporteras däremot att Chongs lojala trupper avskurit järnvägen mellan Peking och Mukden i närheten av Chinwong för att därigenom hindra antagonisternas avans mot Mandchuriets huvudstad.

Li Ching-Ling, provinsen Chihlis civilguvernör, förbereder sig att bryta alla förbindelser med militärguvernören i Mukden, och på samma gång meddelas att han avsänt telegram till Chang, vari han uppmanat honom att retirera medan tillfälle därtill gives. Det hålles dock för trovärdigt att det s. k. Mukden-partiet åtminstone för tillfället är söndrat och därmed har Fang Yu-Hsings, den kristne generalens, ställning betydligt förbättrats.

I alla fall ter sig den kinesiska situationen för oss här i västerland ungefär lika dunkel och svårbegripligt som en Mah-Jong gåta.

Tutankhamen dog ung.

De arkeologiska forskningarna i Konungagravarnas dal i Egypten ha lönats med fynd, som vida övergår allt vad hittills varit känt. Den 12 okt. öppnades Tutankhamens grav ånyo och själva gravkammarens innehåll har i närvaro av egyptiska myndigheterna tagits vara på. I sarkofagen var flera kistor. I den första en mindre, och i denna en, där faronens lik påträffades. Trots stark censur och hemlighållandet av detaljer angående gravfyndet, har dock så mycket meddelats, att icke bara sarkofagens innehåll av guld och ädla stenar var stort, utan att själva kistan vari mumien låg, är av ren guld. Denna öppnades i torsdags f.v. Vid likets sidor voro fästade tvenne svärd av guld och två knivar med guldskaft och på bröstet två dyrbara guldsmycken, på pannan var ett diadem. Det tyder på oerhörda skatter i faraonernas ägo vid tiden för Tutankhamens död. Man är förvissad om att denne farao vid sin död var blott en gosse, 15 eller 16 år gammal. Carter, ledaren för utgrävningarna, måste vara noga att ej meddela mera om detaljerna än myndigheterna i Cairo tillåta om han skall få den bestämda delen av fyndet. Men när arbetet är färdigt får han skriva artiklar för verkligt arkeologiska och vetenskapliga tidskrifter, men får icke sälja fotografier av föremålen i graven.

Från Stockholm, Sverige, meddelas att Wollmar Boström, f. d. svensk minister i Madrid, har blivit utnämnd som minister till Förenta Staterna i stället för A. F. Wallenberg som avgått från sin befattning.

Tyskland är nu på god väg till att återvinna den folkmängd det förlorade genom kriget och Versaillestraktaten. Landets folkmängd ansågs nu till 60,300,000, vilket är 3,300,000 mer än år 1919 då folkmängden gick ned från 67,800,000 före kriget till 60,000,000.

Brownlee blir Albertas premiär.

Missnöjet med Herbert Greenfield tvingar honom att resignera.

Återgår till plogen.

Som vi i förlidet nummer i all korthet meddelade, resignerade premiär Herbert Greenfield, ledare för farmareregeringen i Alberta sedan 1921, från sin befattning som premiärminister måndagen den 23 november. I samband med sin resignering rekommenderade den avgående premiärministern att provinsens generaladvokat Hon. J. E. Brownlee skulle bliva anmodad att bilda ny regering. Löjtnantguvernör Egbert följde också rekommendationen ifråga och redan samma dag blev Hon. Brownlee tillika med andra ministrar officiellt insvurna.

En del omkastningar ha gjorts inom ministären i fråga om portföljer, men personalen kommer att förbli densamma som tillförne, med undantag av att ex-phemiär Greenfield helt och hållet dragit sig tillbaka från offentliga sysslor.

J. E. Brownlee.

Den nya ministären är nu sammansatt sålunda: Premiär och generaladvokat, Hon. J. E. Brownlee; finansminister och minister för municipalsamhällen, Hon. R. G. Reid; jordbruksminister och minister för den offentliga hälsovården, Hon. Geo. Hoadley; arbetsminister och minister för offentliga arbeten, Hon. Alex Ross; järnvägsminister och minister för telefonväsendet, Hon. V. W. Smith; minister för undervisningsdepartementet, Hon. Perrin Baker; minister utan portfölj, Hon. Irene Parlby.

Härav framgår, att den enda förändring som försiggått med avseende å portföljer är den, att premiär Brownlee, som fortfarande fungerar som general-advokat, överlämnat provinssekretariatet till mr. Hoadley och att portföljen för municipala affärer, som förut innehades av premiär Greenfield, nu överlämnats till mr. Reid.

Den avgående premiärministern var vice-president för U. F. A. år 1921, då denna organisation besegrade Stewarts regering i det politiska jordskredet som ägde rum vid provinsvalen nämnda år. Mr. Greenfield var icke uppställd som kandidat under valet, men blev anmodad att bilda regering efter att såväl Henry W. Wood som Hon. J. E. Brownlee nekat att mottaga premiärsysslan.

Den 13 augusti 1921 åtog sig mr. Greenfield den ansvarsfulla sysslan som ledare för Albertas farmareregering och blev den 9 december 1921 invald som medlem av provinslegislaturen för Peace River distriktet.

Det är föga troligt att de inre förhållanden av missnöje, som ledde till mr. Greenfields avgång, någonsin komma att bliva offentliggjorda, men de som påstå sig känna till de politiska strömningarna inom Albertas farmareparti, säges redan från första året av Greenfields ledareskap ha varit vissa om, att han till sist skulle tvingas att resignera.

Bland annat var mr. Greenfields ställningstagande till järnvägsfrågan icke överensstämmande med önskningarna inom partiets djupare leder och dessutom har Greenfield genom sitt handlingssätt gång efter annan visat att han avvikit från partiets principer. Missnöjet med Greenfield har tilltagit i styrka för varje år som gått och nådde höjdpunkten vid förlidet års legislatursammanträde, då partiet efter en längre rådplägning beslöt att anmoda Hon. J. E. Brownlee att övertaga ledareskapet.

Den avgångne premiärministern kommer nu, liksom den forne Cincinnattus att återgå till plogen och ämnar att personligen övertaga ledningen vid sin beryktade farm i närheten av Westlock, Alta.

Enligt vad som ryktesvis försports ämnar den nya ministären icke vidtaga några åtgärder för hållandet av de fyllnadsval, som nödvändiggjorts genom en hel del legislaturmedlemmars resignering från sina befattningar, utan kommer i stället att proklamera nya provinsval möjligen redan i februari eller mars nästa år.

Situationen i Irland allvarlig.

Gränsregleringen mellan Fristaten och Ulster förorsakar oro.

Upplopp ha förekommit.

Gränsfrågan mellan den irländska fristaten och Ulster har nu blivit en mycket ömtålig sådan. Som må erinras tillsattes för åtskilliga månader sedan en kommission, som skulle utarbeta ett förslag till gränsregleringen mellan fristaten och Ulster. Denna kommission skulle bestå av en representant från Ulster, en från fristaten och den engelska representanten domare Feetham skulle tjänstgöra som kommissionens ordförande. Av vissa orsaker nekade fristatens representant att närvara vid kommissionens sammanträden och sedermera resignerade han från sin befattning. Ett gränsregleringsförslag utarbetades emellertid av de två kvarstående kommissionärerna och detta har nu framlagts för engelska parlamentet, som står redo att handla i överensstämmelse därmed. Regeringen påstår nämligen att kommissionens rapport är laglig bindande, alldenstund den undertecknats av majoriteten inom kommissionen. Fristaten däremot fasthåller vid att rapporten icke är laglig på grund av att den irländske representanten ansett sig nödsakad att avgå och därmed har han proterat emot de, enligt hans tycke, orättvisa rekommendationer, som framhålles i rapporten, och därför skulle gränsregleringen vara lika fjärran från ett avgörande som någonsin förut.

På grund av att den engelska regeringen nu tycks ha för avsikt att helt och hållet ignorera den irländska representantens protester och i stället ämna handla i överensstämmelse med den framlagda rapporten har situationen inom Fristaten blivit mycket prekär. Ett meddelande till Westminster Gazette från Dublin den 25 nov., innehåller en varning och påpekar bl. a. att ifall den engelska regeringen fortfarande fasthåller vid rapportens giltighet och handlar i enlighet därmed, kommer en kris att uppstå som kan medföra ytterst ödesdigra följder, ty, heter det i meddelandet, makter existera som äro starka nog att förstöra hela statskomplexet. Det skulle underblåsa revoltkänslan hos folket o. giva de revolutionära partierna den näring, som de lidit brist på under de senaste tre åren. Rapporten och rekommendationen skola framhållas för folket som exempel på Storbritanniens falskhet och svek gent emot Irland och alla som känna till situationen kunna icke annat än emotse en sådan eventualitet med största farhåga.

Ett telegram från Dublin den 27 november omtalar, att smärre upplopp utbrutit här och var vid den för tillfället fixerade gränsen mellan Irland och Ulster, Ävenså omtalas, att Ulsterregeringens polisstyrka ha försetts med passande vapen och ammunition samt att den börjat förskansa sig i Clady distriktet, som enligt den nu föreliggande rapporten, skulle tillfalla Ulster i trots av att distriktets befolkning är övervägande katoliker och ha uttalat som sin önskan att tillhöra fristaten. I närheten av Strabac och Tyronne ha verkliga fästningar av säckar fyllda med sand uppförts som en försiktighetsåtgärd mot eventuella anfall söderifrån. I England betraktas situationen som mycket svårartad och man hyser fara för en ny irländsk resning mot allt vad engelskt heter.

Englands affärsläge förbättras.

Premiär Baldwin nu hoppfullare än han varit på fem år.

I sitt i Aberdeen nyligen hållna tal yttrade premiärminister Baldwin med avseende på det inre läget i Storbritannien, att man kunde upptäcka vissa tecken till en förbättring i affärsläget, och han kände sig hoppfullare än han gjort på de senaste fem åren. Allt berodde dock naturligtvis på om landet kunde undgå att räka in i någon industriell arbetskonflikt.

Premiärministern framhöll, att man i Storbritannien trots den långvariga depressionen lyckats upprätthålla en levnadsstandard för de arbetslösa, vilken saknar motstycke. Intet land hade någonsin i världshistorien kunnat göra så mycket för att skydda de arbetslösa mot materiell nöd.

Premiärministern uppräknade några av orsakerna till sin optimism och nämnde då bl. a., att arbetslöshetssiffrorna för ögonblicket sjunkit. I utlandet hade man fått goda skördar. Sänkningen av livsmedelspriserna i partihandeln hade ännu icke tillräckligt tydligt återverkat på levnadskostnaderna, men han trodde, att utvecklingen skulle gå därhän.

Beträffande regeringens valutapolitik yttrade premiärministern, att den syftat till att upprätthålla eller återställa Storbritanniens ställning inom den internationella finansvärlden och därmed åstadkomma den förbättring av utrikeshandeln, som Storbritanni-

(Forts. å sid. 4.)

Briand åter Frankrikes premiär.

Flera ledande män gjorde försöl att bilda ministär.

Premiär för åttonde gången.

Som i förlidet nummer i korthet meddelades, har Frankrike ånyo haft en regeringskris med följd att Painleves regering tvingades avgå i början av förliden vecka. Paul Painleves ministär, som vacklat hela tiden sedan rekonstruktionen för en månad sedan, föll på grund av att deputeradekammaren med 278 mot 275 röster förkastade 5:te artikeln av Painleves finansförslag. Denna artikel gick ut på att slå tillsammans de delvis snart förfallna nationalobligationerna, för att därigenom uppskjuta med betalningen av omkr. 40 miljarder francs av dessa obligationer, som äro vitt utbredda bland alla klasser inom landet. Tidigare på dagen hade en votering varit till gunst för kabinettet,

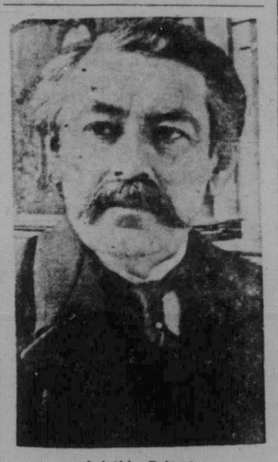

Aristide Briand.

rörande denna punkt; men tillföljd av en kommunistisk frontförändring blev en majoritet av 28 i favör av kabinettet vid den första voteringen förvandlad till en minoritet av 3 vid den efterföljande omröstningen.

Painleve tog avgörandet ganska lugnt. Han förblev stående, till dess kammarens president, Herriot, hade kungjort utgången, och skred därpå ut ur salen åtföljd av samtliga ministrarna, under det socialisterna ropade: "Leve republiken", och oppositionen svarade med "Leve Frankrike".

Painleve övertog regeringen sistlidne april efter Edouard Herriot. Frankrikes finanser voro då i ett sorgligt skick. Han gjorde Joseph Caillaux, den tidigare som landsförrädare straffade statsmannen, till sin finansminister, och Caillaux blev betraktad som den man, vilken skulle rädda Frankrike finansiellt. Emellertid gjorde sig Caillaux opopulär genom sitt motstånd mot kapitalskatten och sitt förfelade ärende till Förenta Staterna för att få en uppgörelse av skuldfrågan åvägabragt. Caillaux nödgades avträda och för en månad sedan rekonstruerade Painleve kabinettet, i det han själv övertog finansportföljen.

Aristide Briand, som åtnjuter stort anseende på grund av sitt uppträdande i Locarno, såväl som för sin politiska duglighet blev av många ansedd att vara den ende som kunde rädda situationen och han blev i enlighet därmed av president Doumergue anmodad att bilda regering. Efter ett par dagars misslyckade försök ansåg sig Briand tvingad att avstå från erbjudandet att ställa sig i spetsen för en av honom utsedd regering.

Därefter blev senator Paul Doumer anförtrodd det viktiga uppdraget, men på grund att de olika grupperna i parlamentet nekade att understödja Doumers finansförslag, misslyckades även han i sina försök att bilda ministär.

President Doumergue vände sig då till Painleves företrädare Edouard Herriot, men även denne mötte samma öde som Briand och Doumer på grund av att socialisterna nekade att samarbeta med honom. Sedan Herriot rapporterat sitt förfelande blev Maurice Sarraut tillhörande den radikala socialistgruppen tillfrågad om han var villig att göra ett försök att utse en regering för landet, men även denne nekade, ty han ansåg det vara omöjligt att med sina politiska vyer kunna finna kompetenta män att understödja honom.

Efter alla dessa fruktlösa försök vände sig presidenten i sin brydsamma belägenhet åter till den gamle beprövade Aristide Briand med en ny begäran att han skulle antaga premiärsysslan. Denne lovade att göra vad han kunde, och inom 24 timmar hade han också lyckats att bilda en regering, som av många anses vara den starkaste Frankrike haft på flera år.

Den regering som nu ställer sig i spetsen för Frankrikes öden består av nästan samma personer som den föregående. Finansministersysslan har dock anförtrotts åt en alldeles ny person inom det politiska området nämligen M. Locheur, vilken anses av många att vara Frankrikes rikaste och mest framgångsfulla affärsman. Krigsministerportföljen har lämnats åt f. d. premiär Painleve, under det att Briand själv kommer att fungera som premiärminister och utrikesminister. Detta är åttonde gången som Briand nu tjänar sitt land i kapacitet av premiärminister.

Finner förbudets verkningar avskräckande.

Professor Fehr anser förbudet vara en nödvändighet.

De svenska delegerade till interparlementariska kongressen i Washington börja nu så småningom att komma hem och naturligtvis ha de blivit intervjuade om det som man vanligen intervjuar herrar, som varit i Amerika om förbudet och dess verkningar. Dagens Nyheter fick tag i professor Martin Fehr, då han kom hem, och dennes intryck kunna delgivas i ungefär följande sammanfattande ord. Professor Fehr framhöll, att han förr varit i tillfälle att studera förbudslagarnas verkningar i både Norge och Finland, vilka han för sin del funnit mycket avskräckande och visst ingenting att taga efter. Han hade sökt att anlägga en så objektiv syn på förhållandena i U. S., men ändå kommit till insikt om att förbudet även där måste betraktas som misslyckat. Han ansåg, att förbudet varit en nödvändighet i Amerika, ty saloon-rörelsen hade där tagit ett sådant omfång att drakoniska åtgärder voro oundgängliga. Införandet av ett totalförbud var utan tvivel en välsignelse för de breda lagren. Men, yttrade professor Fehr, lika säkert är att förbudet i längden är den åtgärd som allra mest kommer att skada folknykterheten. Personer, som förr aldrig förtärt sprit, anlita nu smyghandeln, som trots alla polisåtgärder florerar alldeles otroligt. Och värst av allt, med denna smyghandel följer ett förakt för alla lagar, något som givetvis innebär en kraftskada för hela det samhälleliga livet. Samma erfarenheter hade professorn gjort i Ontario, Canada, under det man i andra provinser i detta land kommit väl tillrätta med problemet genom restriktiva åtgärder.

Ny stålsort uppfunnen.

Deutsche Allgemeine Zeitung offentliggör ett meddelande om en betydelsefull uppfinning på ståltillverkningens område. Det nya stålet är i fråga om hållfasthet så överlägset de hittills framställda stålkvaliteterna, att dess användande innebär en viktbesparing på 40 proc. och en kostnadsbesparing på 30 proc. Själva uppfinningen har gjorts av en schweizare vid namn Bosshardt och har sedan ytterligare fullkomnats vid Berliner Aktiengesellschaft für Eisengiesserei und Maschinenbau under ledning av den för ett par veckor sedan avlidne ingenjören R. Jonas. En ugn efter det nya systemet, som i princip liknar en martinstålugn, har sedan länge varit i drift och har redan framställt flera tiotal ton av det nya stålet.

Grekland har officiellt underättat nationsförbundet, att det med glädje vill gå mod på en särskild säkerhetspakt för balkanstaterna.

Clyde linjens ångare "Lenape" har brunnit upp utanför Delawarekusten. Med undantag av en räddades besättning och passagerare, inalles 367 personer.

De franska trupperna ha mäst utrymma största delen av södra Syrien mellan bergen Hermon och Libanon till druserna. Omkring 8,000 kristna befinna sig på flykt till Palestina.

Engelska kommunister fängslas.

Hela kommunistpartiets verkställande utskott har sprängts.

Ross Campbell anhållen.

Efter den kampanj mot den röda faran, som pågått under sommaren i vissa tidningsorgan, bland andra Daily Mail, där den varit särskilt våldsam, skred inrikesministern sir William Joyson-Hicks den 14—15 oktober till aktion och lät anhålla så gott som hela det verkställande utskottet inom kommunistpartiet i England.

Bland de anhållna befann sig den bekante Ross Campbell som gav upphov till krisen i fjol höst, vilken kulminerade i MacDonalds störtande, emedan mot Campbell anhängiggjort åtal genom regeringens ingripande inställdes, vidare engelska kommunistpartiets sekreterare, Albert Inkpin, samt en medlem av Workers Weeklys redaktion, Wintringham, vidare sekreteraren i den nationella minoritetsrörelsen, Harry Pollitt, kommunistpartiets organisatör för London, Cant, samt ungkommunistiska förbundets sekreterare, Rust.

Förhör av de arresterade har en längre tid pågått inför domstolen i Bowstreet, London, varvid polisen tillfyllest styrkt arresteringarnas laglighet. Campbell, som svårt stympades under världskriget och bär kryckor, är redaktör för kommunistorganet Workers Weekly. Han förefaller vara den ende överlägsna personligheten bland de anhållna. Flertalet verkade kammarsittare och buro glasögon. Första rättsproceduren var endast en formalitet, varunder domaren utsatte rättegången till följande vecka o. förklarade de anhållna skyldiga att träda i rannsakningshäkte för en vecka eller ställa en borgen av 100 pund sterling var och en. Exminister Henderson förde deras talan, och borgen anskaffades av socialistveteranen George Lansbury och den famöse Saklatvala, varefter de anhållna släpptes. Anklagelsen gällde en tryckt uppmaning, som i strid med 1797 års myterilag, utsprits bland militären under de senare åren.

Den 25 november hölls slutrannsakning och redan samma dag avkunnades domen, som lydde på 12 månaders fängelse för Albert Inkpin, sekr. för komfunistpartiet, Harry Pollitt, W. Rust, sekreteraren för The Young Communists' League, William Gallocher, medlem av det verkställande utskottet, samt Walter Hannington. Sju andra, däribland J. Ross Campbell och I. W. Wintringham, redaktör och affärsföreståndare för Workers Weekly, ådömdes sex månaders fängelsestraff vardera.

Förlisningen av den engelske undervattensbåten M-1, varvid hela besättningen å sextioåtta man omkom, torde ha förorsakats av en sammanstötning med en svensk ångare, enligt vad som meddelas från London. Kaptenen på den svenska ångaren "Vidar", som f. n. ligger i Stockholms hamn, har nämligen rapporterat att han vid tiden och platsen för undervattensbåtens försvinnande förmärkte en kraftig stöt, varav man dömt den slutsatsen att u-båten kolliderat med ångaren och omedelbart gått till botten.

I en intervju förklarar grönlandsforskaren Peter Freuchen, att han uppmanats deltaga i en flygexpedition till Nordpolen, vilken en ung fransk flyglöjtnant Lasalle förbereder till nästa år. På nuvarande stadium ville Freudhen icke uttala sig närmare om sin ställning till planen, men han hyser absolut tillit till den unge franske flygaren.

Engelsk skomakare som negerkung.

Åren 1919—1925 ha ej varit någon lycksong för monarker och regerande furstar. Flere dynastier ha under denna tid störtats från tronen än under de två århundraden före världskriget. Om man tro en London-tidning, skulle det nu i gamla världen finnas 42 icke regerande nu detroniserade furstehus.

Sedan ett par veckor tillbaka lever i London en konung utan land. Hans namn finns ej inregistrerat i hävderna, och hans öde är nog ganska okänt i Europa. Men John Boyes har varit konung av Guds nåde, obunden av parlament och lagar, över Wa-Kikuyng-stammen i Afrika. Ända tills en revolution gjorde honom till privatman. Hans öde måste snarare beskrivas som tragikomiskt än som tragiskt. John Boyes började sin karriär som skomakarelärling i Hull, och det var meningen att han så småningom skulle övertaga faderns verkstad. Men skomakaryrket låg ej för honom. Han lystrade i stället till en annan röst, som viskade, att han var kallad till något högre. Och en vacker dag stod John Boyes namn på en lista över spårlöst försvunna personer.

Efter otaliga äventyr — han var bl. a. tidningsförsäljare, kypare, sandvichman och eldare på en ångare — kom Boyes till Afrika. Där svingade han sig hastigt och lustigt upp på maktens och äronens tinnar. Han blev av en lycklig slump konung över 12,000 negrer. Stammen levde under mycket primitiva förhållanden, hundratals mil från varje civiliserat folk. Till och med de enklaste verktyg voro obekanta för Wa-Ki-Kuyng-negrerna. Engelsmannens velociped gjorde ett oerhört intryck på dem. Och när han tände sin ficklampa föllo de på knä och tillbådo honom som en gud. Konung Kakuri ansåg det som en stor heder att få hysa den höge främlingen i sin hydda.

Boyes dröjde emellertid kvar och kallades av negrerna "den store trollkarlen". Efter en tid överlämnade konung Kakuri härskarspiran åt honom. Hans första reform kan ha ett visst intresse. Det var nämligen inrättandet av ett kungligt harem.

Undersåtarna voro synbarligen belåtna med honom. Ty under tre år regerade han utan bråk och intermezzo över sitt miniatyrrike. Men en dag marscherade den engelska guvernören med 300 man in i negerbyn och sedan var Boyes härskarsaga all.

Den detroniserade monarken befinner sig f. n. i London. Huruvida han ämnar slå upp skomakarverkstad eller skriva sina memoarer, därom har historien ingenting att förtälja.

Har människans urhem upptäckts?

Till San Francisco anlände den 21 oktober från Orienten, med Dollar liniens ångare "President Pierce" James B. Stackleford och Leo B. Roberts, medlemmar av Ray Chapman Andrew's tredje asiatiska expedition. De båda herrarna påstå sig vara i besittning av nya och förvånande fakta angående människans ursprung samt djurlivet under den förhistoriska tiden. Dessa fakta ha de samlat under forskningar i öknen Gobi.

De båda forskningsresandena voro vid sin ankomst något motvilliga att omtala sina erfarenheter i de litet kända trakterna av öknen Gobi men hårt ansatta av tidningsmän meddelade de följande:

I de av sandstormar hemsökta distrikten i Mongoliet hade de upptäckt spåren av en kultur, som antyder en förhistorisk civilisation. De hade också hittat dinosaurägg över 10,000,000 år gamla, vilka i sitt embryo visade en helt olika typ av förhistorisk dinosaur än som förut i allmänhet trotts existera.

De båda nu hemkomna forskarna vågade sig under sin resa intränga i regioner, där en vit man förut aldrig satt sin fot. De kartlade hela området samt verkställde en av de mest lyckade vetenskapliga undersökningar i historien. De ämna återvända nästa år.

Mr. Shackleford visade en pilspets av flinta, som han funnit i ökensanden och som han anser vara ett bevis på att människor där existerat långt före den historiska tiden. Han kunde ej med bestämdhet säga huru gamla pilspetsarna äro. Vetenskapsmän äro nu emellertid sysselsatta med att söka utforska deras ålder.

Av lika stort intresse är upptäckten att förfäderna till de stora nittio fot långa dinosaurerna voro små kreatur, ungefär nio fot långa. Dessa fakta kunde konstateras av i berg funna i gott stånd varande huvudskallar.

Expeditionens ledare, Roy Chapman Andrews, anlände till San Francisco med ångaren "President Taft" den 1 november. Han kommer att till alla delar skildra expeditionens resultat, vilka tros komma att förvåna hela världen.

Enligt ett meddelande från Moskwa har Sinovjev i en hemlik cirkulärskrivelse uppmanat de kommunistiska partiernas centralkommittéer i Tyskland, Frankrike, England, Italien, Belgien, Tjeckoslovakien och Skandinavien att utse delegater till en internationell röd kongress, som troligen skall hållas i Belgien.